

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiariorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

747. Quo jure Ordinarius conferat beneficia ex negligentia inferioris ad se
devoluta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

ob vitium electi irritetur, denuo vacat beneficium, & tanquam denuo vacans provideri debet. *Catop. loc. cit. n. 7.*

Questio 747. Quo jure Ordinarius conferat beneficia ex negligentia inferioris collatoris ad eum devoluta?

Respondeo primò: jure proprio & veluti re-assumptionis, quod declaratur, dum Prałatus inferior constitutus intra diœcesin, & sub Episcopo seu diœcesano de consuetudine legitimave prescriptione, aut jure alio speciali beneficia quædam conferre habet, ita ut solum collationis exercitium vel ius actuale penes illum residet, ipso jure habituali conferendi, quacunque possessione vel consuetudine non obstante inabdicabiliter & impræscriptibiliter penes Ordinarium seu Episcopum continuante, adeoque collator inferior non nisi tanquam sub Ordinario ejus veluti partes vicarias gerendo conferat, Ordinarius vi hujus juris sui habitualis, quoties inferior ius suum actuale exercere negligit, aut male exercet, hinc conferendo ea Episcopus agit jure proprio & nativo, seu primo a semper retento in omnia diœcesis sua beneficia, solumque accidentaliter impedito ejus exercitio, quod ex consuetudine aliòe jure speciali translatum est in inferiorem collatorem, sub implicita tamen conditione illud rectè & diligenter exercendi. Et sic, dum contingit casus negligentia vel mali exerciti inferioris, Episcopus non conferat iure novo ac dativo, tanquam mittens falcum in alienam messim, ita ut proprii messioris partes suppleat; sed jure suo, ac potius in ratione reassumptionis ac reversionis ad suam causam, tanquam ex cessante causa concessionis dicti exercitii seu juris actualis, quod remanet resolutum. Cujus contrarium est in Metropolitanano, aut Patriarcha, dum negligente, aut indigne conferente Episcopo, ad eum devoluntur collatio; hic enim ius nullum habet proprium & ordinarium conferendi beneficia alienæ diœcesis, sed illud ita accidentaliter acquirit potius jure dativo, & quodam jure auxiliario, supplinge partes proprii pastoris negligentis, ut ita consultum sit Ecclesiis, ne diuturnam pariantur vacationem; cùm Papa, qui est Ordinarius Ordinariorum, ob locorum distantiam & negotiorum multiplicitudinem supplere commodè non possit has partes, quas juxta limites ab eo præscriptos Metropolitanis vel Patriarchis commisit, ita ferè Card. de Luca de benef. d. 1. n. 7. 9. 16. citans pro hoc Abb. en c. cùm contingat de foro compet. n. 18. Barb. de Episc. alleg. 127. n. 19. & Rot. decis. 514. n. 1. p. 1. divers. Atque ita propter dictum ius illud habituali perseverans apud Episcopum, beneficium dicitur spectare ad dispositionem Ordinarii, quod si potest conferre tantum in casu devolutionis. Card. de Luca loc. cit. num. 12.

2. Respondeo secundò: nihilominus in beneficiis exemplis Ordinarius non jure proprio & diœcesano; sed ex delegatione Sedis Apostolica supplet negligentiam collatoris. C. de Luc. de benef. d. 27. n. 10. citans Rotam decis. 635. n. 2. p. 3. & decis. 891. n. 3.

Questio 748. Num is, ad quem facta devolutio, possit etiam mittere in possessionem?

Respondeo affirmativè, vel talitem potest praecipere, ut provisus à se mittatur in possessionem

ab iis, quibus ex cuiusvis Ecclesiæ consuetudine id competit; inducione enim in possessionem accessione sequitur ad jus per legitimam collationem obtentum. Laym. in c. ex parte. de concess. prob. nam. Pirk. loc. cit. n. 42.

Questio 749. In particulari, an si Cardinalis Episcopus collator ordinarius non contulit intra 6. menses beneficium, quod vacavit in mense alias Apostolico, ad quem fiat devolutio?

Respondeo ad Archi-Episcopum seu Metropolitanum, juxta terminos c. 2. de concess. prob. Garc. p. 5. c. 1. n. 631. Gonz. gl. 24. q. 4. ex n. 78. quia tale beneficium nunquam fuit reservatum; cum regula 8. Cardinales ordinarios collatores non comprehendat, sed eos excipiatis; nec beneficium per devolutionem vacat de novo, sed semper durat prima vacatio, & sic, cùm à principio non fuerit reservatum, remanet tale, seu non reservatum in perpetuum. Sed neque Cardinalis Episcopus potest dici exemptus ab Archi-Episcopo ad istum casum devolutionis, maximè, cùm beneficia ipsa nullo modo possint dici exempta ab Archi Episcopo. De cetero dum Cardinalis negligit vigore indulti conferre beneficium reservatum, devolvit collatio ad solum Papam: quod longè quid diversum est à præcedente puncto; cùm agatur de beneficio reservato conferendo vi indulti, quod semper remanet, & à principio fuit reservatum. Garc. n. 632. Gonz. gl. 53. à num. 37. contra Chok. ad reg. 8. gl. 10. n. 6. ubi, dum dicit beneficia, quæ vi indulti conferre potest, & negligit conferre, devolvit ad Archi Episcopum, & non ad Papam, videtur confundere beneficia, quæ vigore indulti confert Cardinalis cum iis, quæ confert vi exceptionis facta in regula 8. Idem cum Chok. tenet Tond. in qq. benef. p. 2. c. 3. s. 5. n. 20. dicens devolvi in eo casu collationem ad immediatum Superiorem, etiam si vacatio contigat in mense Apostolico, cuius rei ratio fundetur in ea generali regula, quod indultum Cardinalis tantum removet obstatu & impedimenta regularum Caecularia; & provisii in consequentiam indultorum non dicuntur provisii Apostolici quod ad ea, quæ ipsi Cardinals tanquam Episcopi conferre possunt; imo censent semper provisii auctoritate ordinariæ; quia etiam si Cardinalis diceret, se providere vigore indulti, tamen provisii ab eo diceretur provisii ab Ordinario quod ad ea, quæ à potestate ordinaria dependent. Et hinc locus est dispositioni c. 2. de prob. ita ille; quamvis in sequentibus idem ferè iisdem verbis dicat, quod nos in anteriore parte responsio.

Questio 750. Ad quem fiat devolutio à Legato de latere?

Respondeo: ab eo non fieri devolutionem, nisi ad solum Papam; cùm nulli alii subsit. Garc. p. 5. c. 3. n. 22. Porro cùm Legatus conferre possit beneficia devoluta, etiam ex propria culpa seu negligentia ad Papam (ut tenet Garc. n. 26. securus Gamb. de pot. Leg. l. 3. num. 14. & 622. Selv. p. 2. q. 3. n. 42. Imol. Card. & alios, quos citat contra Lapum in Clem. si de benef. de prob. dicentes, non posse Legatum, postquam negligens fuit in conferendo, ex poti conferre illud, dum collatio devoluta ad Papam) non currit illi, sicut aliis Ordinariis.